

Lokaal 14

Verhalen in makkelijke taal

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvoordereen.be

Tekst: Annemijn Verleusen

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Beeld: Shutterstock

© 2023 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 720 9

Annemijn Verleysen

Lokaal 14

Verhalen in makkelijke taal

Lezen op niveau A1+

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

Jakob de dief	6
De gum van Ammar	17
Wie helpt Nadia?	25
Ibrahim zoekt werk	35
Sharifa op de fiets	41
Adama wil trouwen	51
De identiteits-kaart van Claudine	59
De toeristen	67

Jakob de dief

Jakob komt de klas binnen.
Het is kwart voor negen. Hij is vroeg.
Vandaag is hij zelfs de eerste.
Dat is fijn.
Hij doet het licht aan en de gordijnen
open.
Hij gaat zitten. Vooraan, in het
midden van de klas. Daar zit hij altijd,
want dat is de beste plaats.

Hij kijkt naar zijn lesboek. Hij
herhaalt de moeilijke woorden.
Elke dag studeert hij. Ook in het
weekend.
Hij studeert graag. Hij wil heel goed
Nederlands leren spreken.

Dan komen de andere cursisten
binnen. En de docent.

‘Goedemorgen!’, zegt Jakob. ‘Alles goed?’

Vandaag praten ze over werk.
Op de tafel liggen kaartjes. Op elk kaartje staat een vraag.
Wat is je beroep? Heb je ervaring?
Werk je de hele week?
Iedereen geeft antwoord.

Mehmet is al zes jaar buschauffeur.
Hij vindt zijn werk leuk.
Ana volgt een opleiding. En ’s avonds werkt ze in een restaurant.
Ibrahim is werkloos. Hij zoekt werk.
En dat is moeilijk.

Alleen Jakob praat niet. Hij is stil,
hij luistert.

‘En jij, Jakob?’, vraagt iemand. ‘Wat doe jij?’

‘In mijn land,’ zegt Jakob, ‘was ik een dief.’

Alle mensen kijken nu naar hem.

Wat zegt hij nu? Een dief? Een dief in de klas! Dat kan toch niet?

Jakob is zo vriendelijk. En rustig. Hij is altijd beleefd. Hij helpt altijd andere mensen. En hij is slim.

Is Jakob een dief?!

‘Ja’, zegt Jakob rustig. ‘En ik heb vijf jaar ervaring.’

Het is heel stil in de klas.

Dan begint iemand te lachen. En nog meer mensen. De hele klas lacht nu.

Vijf jaar ervaring! Als dief! Gekke Jakob!

‘Is het moeilijk om een dief te zijn?’,
vraagt Ana.

‘Nee hoor, het is heel makkelijk’, zegt
Jakob. ‘Als dief had ik veel vakantie en
veel geld. Ik had twee auto’s en een groot
huis.’

‘Zoek je nog personeel?’, vraagt Ibrahim
lachend. ‘Ik wil dan ook wel een dief zijn!’
‘Nee, dank je’, zegt Jakob. ‘Ik heb nu een
nieuw leven.

Dief zijn was makkelijk. Maar de
gevangenis was moeilijk.’

De docent luistert ook mee. Ze is heel
verbaasd. Alle mensen zijn verbaasd.
‘Wat doe je nu?’, vraagt ze.

‘Nu ben ik bakker’, zegt Jakob. ‘Dus nu werk ik óók ’s nachts. Maar ik heb nu niet meer zo veel geld!’

Om twaalf uur gaat Jakob naar huis.
De les is voorbij.

‘Hoe was je les?’, vraagt zijn vrouw.

‘Heel goed!’, zegt Jakob. ‘Het was heel interessant. En dit is voor jou!’

Hij geeft haar een bos bloemen,
mooie rozen.

Dat doet hij elke week.

‘Je bent lief!’, zegt zijn vrouw. ‘En je bent nog altijd een dief!’

Maar nu een hartendief. Want je hebt mijn hart gestolen.’

De gum van Ammar

Ammar loopt op straat.
Hij is boos. Want hij moet naar
school, naar Nederlandse les.
Vandaag begint de cursus.
Maar school is voor kinderen, vindt hij.
En hij is twintig jaar. Hij wil geen kind
zijn.

Daar is de school.
Het is een grijs gebouw. Grijs als de
lucht. Grijs als dit land.
Ammar moet naar lokaal 14. Dat staat
in de brief.
Maar waar is lokaal 14? Hij moet naar
de vierde verdieping.
Hij ziet geen lift, dus neemt hij de
trap.

Hij loopt door een lange gang.

Dan ziet hij iets op de grond liggen.

Het is klein.

Misschien is het geld? Een euro? Of twee euro? Voor koffie, in de pauze!

Ammar pakt het van de grond.

Wat jammer! Het is geen geld.

Het is een gummetje. Het is klein en rond. En grijs.

In de klas zitten veel mensen.

Het is stil, niemand praat.

Niemand kan Nederlands praten, denkt Ammar.

Hij spreekt al een beetje Nederlands.

Dat heeft hij op straat geleerd.

Niet zo moeilijk, vindt Ammar.

Dank u! Alstublieft! Graag gedaan!

Dat is makkelijk.

De docent is vriendelijk. Ze stelt veel vragen. Ze wil alles weten.

‘Uit welk land kom je? Heb je kinderen? Heb je familie in Nederland? Heb je een pen?’

Ze spreekt snel. De woorden vliegen door de klas.

Ze kijkt naar Ammar.

‘Heb je een pen?’, vraagt ze.

‘Nee’, zegt hij. ‘Ik heb geen pen.’

‘Heb je familie in Nederland?’

‘Nee, ik heb geen familie in Nederland.’

Ik heb geen pen, geen familie en ook geen land.

Maar ik heb wel een gummetje’, zegt hij. ‘Voor mijn fouten.’

Een paar mensen lachen.

In de pauze drinkt Ammar koffie uit een automaat. De koffie is niet zo lekker. Dan gaat hij weer terug naar de klas.

Op de tafel ligt iets naast zijn gummetje.

Het is een potlood. Een grijs potlood.

Hij ziet ook papier. Met een paar woorden en een smiley.

Hij leest:

Het potlood is voor jou!

Voor je nieuwe taal. 😊

Hij kijkt naar het potlood en naar het papier. Wat is dit?

Het meisje naast hem lacht.

‘Geen probleem’, zegt ze. ‘Ik had twee potloden.’

Ammar lacht ook.
Hij pakt zijn nieuwe potlood. Hij
schrijft iets op het papier.

Welkom in Nederland!

Het meisje tekent een gekke smiley.
Een gekke smiley voor een gek land.

Na de les gaat Ammar naar buiten.
Hij is blij. De les was goed.
Hij loopt naar de tram. Opeens voelt
hij iets in zijn buik. Het is zacht en het
beweegt een beetje.
Wat is dat?, denkt Ammar.
Ben ik ziek? Is het de koffie?
Nee, het is niet de koffie.
Het is een vlinder, een vlinder in
zijn buik!

Nu heeft hij een potlood in zijn hand.
Een gummetje in zijn zak.
En een vlinder in zijn buik.

De tram komt. Ammar stapt in.
Hij kijkt door het raam. Het is warm
in de tram.
Niet alles is grijs, denkt hij.
Vlinders zijn niet grijs. En de ogen van
het meisje zijn blauw.